

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

Factors Influencing Amount of Deposits of Specialized Financial Institutions (SFIs)

สุทธิพงษ์ กอวิจิตร¹ และ วรณรพี บานชื่นวิจิตร²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, suttipong.3234@gmail.com

²อาจารย์ที่ปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, dr.wanrapee@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ โดยมีปัจจัยการทดสอบสมมติฐานทางสถิติ ได้แก่ อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป อัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารพาณิชย์ และปริมาณเงินให้สินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ผู้ศึกษาได้ทำการรวบรวมข้อมูลเป็นรายเดือน ตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2555 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2560 รวม 60 ชุดข้อมูล นำมาประมวลผลเพื่อหาความสัมพันธ์ในรูปแบบของสมการถดถอยเชิงซ้อน ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ประกอบด้วย 2 ปัจจัย ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารพาณิชย์ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ และปริมาณเงินให้สินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% ส่วนปัจจัยอัตราเงินเฟ้อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป ไม่มีความสัมพันธ์ และไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

คำสำคัญ: ปริมาณเงินฝาก, สถาบันการเงินเฉพาะกิจ

ABSTRACT

The purpose of this study is to determine the factors influencing the amount of deposits of Specialized Financial Institutions (SFIs). The factors which are used for statistically hypothesis test are Inflation, Gross Domestic Product, Consumer Price Index, Interest Rates of Commercial Banks and the amount of loans of Specialized Financial Institutions. The researchers collect data on a monthly basis from October 2012 to September 2017, 60 sets of data are processed to find relationships in the form of complex regression equation by utilizing statistics software. The study indicates that there are 2 factors influencing the amount of deposits of Specialized Financial Institutions: Interest Rates of commercial banks has relationship in the opposite direction with the amount of deposits of Specialized Financial Institutions. And the amount of loans of Specialized Financial Institutions has statistically significant correlation in the same direction with the amount of deposits of Specialized Financial Institutions at 95% degree of confidence. For Inflation Rate, Gross Domestic Product and the Consumer Price Index, they don't have relationship and no significance to the amount of deposits of Specialized Financial Institutions.

Keywords: Amount of Deposits, Specialized Financial Institutions, SFIs

1. บทนำ

สถาบันการเงินเฉพาะกิจ เป็นสถาบันการเงินเฉพาะกิจของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายเฉพาะกิจ เพื่อดำเนินกิจการตามนโยบายของรัฐบาลในด้านการพัฒนาส่งเสริมเศรษฐกิจและด้านการสนับสนุนการลงทุนต่างๆ ด้วยบทบาทสำคัญของสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่มีต่อระบบการเงินของประเทศ ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือในการดำเนินนโยบายทางการเงินของภาครัฐ มุ่งเน้นดำเนินงานเพื่อให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนบริการทางการเงินแก่ภาคส่วนต่างๆ ที่ไม่สามารถเข้าถึงระบบสถาบันการเงินอื่นๆ ได้ แล้วยังคงต้องดำเนินงานเพื่อตอบสนองต่อความต้องการทางการเงินแก่ภาคประชาชน ภาคครัวเรือน และภาคเอกชนทั่วไป อีกทั้งเพื่อช่วยให้ขับเคลื่อนระบบสถาบันการเงิน สนับสนุนการขยายตัวและการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยให้ดำเนินต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากภาวะเศรษฐกิจของประเทศ ปี พ.ศ. 2558 ถึง พ.ศ. 2559 เกิดภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวเป็นผลกระทบมาจากสภาพเศรษฐกิจของต่างประเทศยังอยู่ในภาวะไม่แน่นอน สภาพเศรษฐกิจภายในประเทศเติบโตแบบค่อยเป็นค่อยไป ปัญหาจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองภายในประเทศ ด้านระบบการเงินดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลาย เพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ ด้านภาวะเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับต่ำอย่างต่อเนื่อง ด้านการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นผลให้อัตราดอกเบี้ยอยู่ระดับต่ำอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการฝากเงินกับสถาบันการเงิน และไปเลือกลงทุนในสินทรัพย์ทางเลือกต่างๆ ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นผลกระทบโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงิน ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายหมุนเวียนเงินฝาก และขาดสภาพคล่องในการบริหารแหล่งเงินทุนอีกด้วย (รายงานการประเมินเสถียรภาพระบบการเงินไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2560)

ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ประกอบด้วย อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ธนาคารพาณิชย์ และปริมาณเงินให้สินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ เพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจตามการเปลี่ยนแปลงของแต่ละสภาพเศรษฐกิจ สำหรับนำไปใช้เป็นแหล่งข้อมูลพื้นฐานประกอบการวางแผนการดำเนินงาน และกลยุทธ์การระดมเงินทุน ช่วยให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจสามารถควบคุมปริมาณเงินฝาก ลดความเสี่ยงจากปัญหาการขาดสภาพคล่อง และรักษาเสถียรภาพของแหล่งเงินทุนนำไปใช้ในการดำเนินงานของสถาบันการเงิน เพื่อให้ระบบสถาบันการเงินเฉพาะกิจเติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืนต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ช่วงระหว่างเดือนมกราคม พ.ศ. 2555 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2560

3. แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2557) อธิบายว่า สถาบันการเงินเฉพาะกิจ เป็นสถาบันการเงินที่ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินงานตามวัตถุประสงค์เฉพาะแห่งตามพระราชบัญญัติสถาบันการเงินเฉพาะกิจนั้นๆ บทบาทหน้าที่สำคัญเป็นการเสริมศักยภาพบริการทางการเงิน ให้แก่ภาคครัวเรือน ธุรกิจเอกชน เศรษฐกิจฐานราก และลูกค้ารายย่อยให้สามารถเข้าถึงบริการได้ เพื่อดำเนินกิจการตามนโยบายของรัฐบาล ในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมขับเคลื่อนระบบสถาบันการเงินให้ดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพช่วยให้ประเทศ

มีเสถียรภาพและเติบโตได้อย่างยั่งยืน ในปัจจุบันสถาบันการเงินเฉพาะกิจ มีจำนวน 8 แห่ง ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย บริษัทประกันสินเชื่อบุคคลและธุรกิจขนาดย่อม และบริษัทตลาดรองสินเชื่อบุคคล

ทฤษฎีอัตราดอกเบี้ยสำนักคลาสสิก (วเรศ อุปปาดิก, 2544) กล่าวถึง แบบจำลองของสำนักคลาสสิกไว้ว่า อัตราดอกเบี้ย เป็นตัวแปรสำคัญที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านอุปทานของเงินหรือด้านอุปสงค์ต่อเงิน กล่าวคือ อุปทานของเงินทุน เป็นเงินออมในระบบเศรษฐกิจ หรือแหล่งที่มาของเงินทุนต่างๆ สำหรับให้กู้ยืม ซึ่งอุปทานของเงินจะผันแปรไปในทางเดียวกันกับอัตราดอกเบี้ย แสดงว่า เมื่ออัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น ย่อมส่งผลให้อุปทานของเงินทุนเพิ่มขึ้น หรืออัตราดอกเบี้ยลดลง ย่อมส่งผลให้อุปทานของเงินทุนลดลงเช่นกัน และอุปสงค์ของเงินทุน เป็นต้องการเงินเพื่อการลงทุนที่แท้จริง หรือความต้องการเงินให้สินเชื่อ ซึ่งอุปสงค์ของเงินจะผันแปรไปในทางตรงกันข้ามกับอัตราดอกเบี้ย แสดงว่า เมื่ออัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น ย่อมส่งผลให้อุปสงค์ของเงินทุนลดลง หรืออัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น ย่อมส่งผลให้อุปทานของเงินทุนลดลงเช่นกัน

ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้ (วเรศ อุปปาดิก, 2544) อธิบายความสัมพันธ์ของอุปทานของเงินให้กู้และอุปสงค์ของเงินขอกู้ที่ผูกกันด้วยอัตราดอกเบี้ย คล้ายกับทฤษฎีของสำนักคลาสสิก โดยอาศัยตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความ เป็นจริงของระบบเศรษฐกิจ กล่าวคือ อุปทานของเงินให้กู้จะมาจากแหล่งเงินออม และปริมาณเงินให้กู้ในระยะเวลา ใดเวลาหนึ่งแก่ผู้บริโภครัฐบาล และองค์กรเอกชน เป็นความสัมพันธ์ที่ทิศทางเดียวกับอัตราดอกเบี้ย เมื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำ ความต้องการเงินให้กู้ลดลง ทำให้ปริมาณเงินให้กู้ยืมลดลง หรืออัตราดอกเบี้ยสูง ความต้องการเงินให้กู้เพิ่มขึ้น ทำให้ปริมาณเงินให้กู้ยืมเพิ่มขึ้น ส่วนอุปสงค์ของเงินขอกู้จะมาจากการลงทุนและการถือเงินไว้ในมือเป็นความสัมพันธ์ตรงกันข้ามกับอัตราดอกเบี้ย เมื่ออัตราดอกเบี้ยสูง ความต้องการเงินขอกู้ลดลง ทำให้ปริมาณเงินให้กู้ยืมลดลง หรืออัตราดอกเบี้ยต่ำ ความต้องการเงินขอกู้เพิ่มขึ้น ทำให้ปริมาณเงินให้กู้ยืมเพิ่มขึ้น ซึ่งอุปทานของเงินให้กู้และอุปสงค์ของเงินขอกู้จะผูกกันด้วยอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสม (อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ) ที่เกิดในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง

ทฤษฎีการออม (ชนัดดา จันทะโชติ, 2552) กล่าวว่า นอกจากรายได้เป็นตัวกำหนดการออมทรัพย์แล้ว อัตราดอกเบี้ยเงินฝากมีบทบาทสำคัญในการใช้เงินเป็นสิ่งจูงใจเพื่อก่อให้เกิดการขยายตัวของการออม สิ่งสำคัญคือ สถาบันการเงินต่างๆ นั้น มีส่วนช่วยในการระดมเงินฝากและใช้เงินออมนำไปใช้ในการลงทุนต่างๆ ด้วยการจูงใจให้เกิดการขยายตัวในการออมทรัพย์ก็ได้ปรับปรุงอัตราผลตอบแทนของเงินฝากประเภทต่างๆ ให้สูงขึ้น เพื่อนำเงินออมไปใช้แหล่งเงินทุนเป็นกลไกในการลงทุนสำหรับการพัฒนาระบบเศรษฐกิจโดยรวม

แนวคิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2550) ได้ให้ความหมายว่า มูลค่าตลาดของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตในประเทศในช่วงเวลาหนึ่งๆ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงมาตรฐานการครองชีพของประชากรในประเทศนั้นๆ และเป็นเครื่องมือที่ในการวัดการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจของภาครัฐ นักธุรกิจ และสถาบันการเงินทั่วไป สำหรับการวัดผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ถูกอธิบายด้วย รายจ่ายเพื่อการบริโภคภาคเอกชน รายจ่ายเพื่อการลงทุนภาคเอกชน การใช้จ่ายของภาครัฐ การนำเข้าสุทธิ และการส่งออกสุทธิ

แนวคิดเกี่ยวกับอัตราเงินเฟ้อ (เสรี ลีลาสัย, 2534) กล่าวว่า เงินเฟ้อ (Inflation) หมายถึง ภาวะเศรษฐกิจที่ระดับราคาสินค้าหรือบริการมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่องในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง เมื่อราคาสินค้า

สูงขึ้นทำให้มูลค่าของเงินตราหนึ่งหน่วยจึงสามารถซื้อสินค้าและบริการได้น้อยลง ดังนั้นภาวะเงินเฟ้อเป็นการสะท้อนถึงอำนาจการซื้อที่ลดลงต่อหนึ่งหน่วยเงินตราหรือปริมาณการสูญเสียมูลค่าที่แท้จริงของตัวกลางที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนสินค้าในระบบเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม ภาวะเงินเฟ้อยังเป็นผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบ ได้แก่ ค่าครองชีพเพิ่มขึ้น ปริมาณการนำเข้าสูงขึ้น กระตุ้นให้เกิดการใช้จ่ายและลงทุน ช่วยลดภาระหนี้ที่แท้จริงของทั้งภาครัฐและเอกชน

แนวคิดเกี่ยวกับดัชนีราคาผู้บริโภค (สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์, 2560) อธิบายว่า ดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index: CPI) เป็นเครื่องมือทางสถิติที่ใช้วัดการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าและบริการโดยเฉลี่ยที่ผู้บริโภคจ่ายไปเพื่อซื้อสินค้าและบริการจำนวนหนึ่งเป็นประจำ ณ เวลาหนึ่งเทียบกับปีฐาน 1 (Base Year) ให้ทราบถึงลักษณะรายได้ การออม และการวัดระดับการครองชีพของประชาชน โดยทั่วไปสินค้าที่นำมาคำนวณราคาดัชนีราคาผู้บริโภค ได้แก่ หมวดอาหาร/เครื่องดื่ม หมวดเครื่องนุ่งห่ม หมวดเคหะสถาน หมวดตรวจรักษา/บริการส่วนบุคคล หมวดพาหนะ/ขนส่ง/การสื่อสาร หมวดบันเทิง/การอ่าน/การศึกษา และหมวดยาสูบ/เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

อภิขรรณ นามพลแสน (2551) ศึกษาเรื่องปริมาณเงินฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาแบบรายปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 ถึง พ.ศ. 2549 จากการศึกษาพบว่า ผลผลิตทั้งหมดรวมภายในประเทศภาคเกษตรกรรม ดัชนีราคาสินค้าเกษตร ปริมาณเงินให้สินเชื่อของ ธ.ก.ส. และอัตราเงินเฟ้อ มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ส่วนอัตราดอกเบี้ยออมทรัพย์ของ ธ.ก.ส. ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

รัชนิกร ศรีจันทร์ (2558) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อยอดเงินฝากของธนาคารออมสิน ข้อมูลที่ใช้ศึกษาเป็นข้อมูลรายไตรมาส ระหว่างปี พ.ศ. 2548 ถึงปี พ.ศ. 2557 จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่อยอดเงินฝากของธนาคารออมสิน ได้แก่ อัตราการว่างงาน และจำนวนสาขาของธนาคารออมสิน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ส่วนอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม ส่วนอัตราเงินเฟ้อ และผลผลิตทั้งหมดรวมภายในประเทศ เป็นปัจจัยที่ไม่มีย่นัยสำคัญทางสถิติ

กรอบแนวคิด

ตัวแปรต้นที่จะศึกษา

- อัตราเงินเฟ้อ (INF)
- ผลผลิตทั้งหมดรวมภายในประเทศ (GDP)
- ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป (CPI)
- อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก
- ธนาคารพาณิชย์ (INT)
- ปริมาณเงินให้สินเชื่อของ
- สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (LOAN)

ตัวแปรตามที่จะศึกษา

ปริมาณเงินฝากของ
สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (DEP)

4. การดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบรายเดือน ตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2555 ถึง เดือนกันยายน พ.ศ. 2560 รวม 60 ชุดข้อมูล ซึ่งตัวแปรตาม คือ ปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ตัวแปรอิสระ คือ อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป อัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารพาณิชย์ และปริมาณเงินให้สินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ทั้งนี้ ข้อมูลปริมาณเงินฝากและปริมาณเงินให้สินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ประกอบด้วย ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย และธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย เท่านั้น ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลแต่ละตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาจากแหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ ได้แก่ ธนาคารแห่งประเทศไทย และหน่วยงานสังกัดกระทรวงพาณิชย์ แล้วนำข้อมูลดังกล่าวมาประมวลผลเพื่อหาความสัมพันธ์ในรูปแบบของสมการถดถอยเชิงซ้อน ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณในการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาผลของความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ ซึ่งขั้นตอนของการพิจารณาโดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regressions) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ประกอบด้วยขั้นตอนการพิจารณาดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์สถิติเชิงปริมาณเพื่อหาความสัมพันธ์ด้วยวิธีการสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regressions) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit Root Test) ด้วยวิธี Augmented Dickey-Fuller ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามก่อนนำเข้าสู่สมการถดถอย

ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation)

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อน แสดงดังสมการ

$$DEP_t = \alpha + \beta_1 INF + \beta_2 GDP + \beta_3 CPI + \beta_4 INT + \beta_5 LOAN + \varepsilon_t$$

โดยที่	<i>DEP</i>	คือ ปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (หน่วย: ล้านบาท)
	<i>INF</i>	คือ อัตราเงินเฟ้อ (หน่วย: ร้อยละ)
	<i>GDP</i>	คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (หน่วย: ร้อยละ)
	<i>CPI</i>	คือ ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป (หน่วย: ร้อยละ)
	<i>INT</i>	คือ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารพาณิชย์ (หน่วย: ร้อยละ)
	<i>LOAN</i>	คือ ปริมาณเงินให้สินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (หน่วย: ล้านบาท)
	α	คือ ค่าคงที่
	β	คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ
	ε	คือ ค่าความคลาดเคลื่อน

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบและสรุปปัญหาความแปรปรวนไม่คงที่ของความคลาดเคลื่อน (Heteroskedasticity) ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ขั้นตอนที่ 5 การตรวจสอบและสรุปปัญหาความสัมพันธ์กันเองของความคลาดเคลื่อน (Autocorrelation) ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

หากพบปัญหาเรื่องความแปรปรวนไม่คงที่ของความคลาดเคลื่อน (Heteroskedasticity) และความสัมพันธ์กันเองของตัวแปร (Autocorrelation) จะแก้ปัญหาโดยใช้แนวคิดของ HAC Newey-West

ขั้นตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐานของค่าสัมประสิทธิ์ค่าคงที่ในสมการถดถอย

ขั้นตอนที่ 7 เขียนรายงานผลของสมการถดถอยในรูปแบบสมการและสรุปผล

5. ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

ตารางที่ 1 แสดงวิเคราะห์ค่าสถิติเชิงพรรณนาของตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ

ตัวแปร	ค่าสถิติเชิงพรรณนา				
	Mean	Median	Maximum	Minimum	Std. Dev.
DEP	3,990,672	4,026,445	4,523,031	3,283,285	352,802
INF	0.93	0.81	3.63	-1.27	1.36
GDP	3.30	3.00	15.40	-0.50	3.08
CPI	100.02	100.24	101.51	97.71	0.89
INT	1.70	1.44	2.49	1.29	0.47
LOAN	4,922,407	4,975,568	5,739,060	3,947,900	537,120

ปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (DEP) : ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3,990,672 ล้านบาท ค่ามัธยฐานเท่ากับ 4,026,445 ล้านบาท ค่าสูงสุด เท่ากับ 4,523,031 ล้านบาท ค่าต่ำสุด เท่ากับ 3,283,285 ล้านบาท และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 352,802

อัตราเงินเฟ้อ (INF) : ค่าเฉลี่ย เท่ากับร้อยละ 0.93 ค่ามัธยฐาน เท่ากับร้อยละ 0.81 ค่าสูงสุด เท่ากับร้อยละ 3.63 ค่าต่ำสุด เท่ากับร้อยละ -1.27 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับร้อยละ 1.36

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : ค่าเฉลี่ย เท่ากับร้อยละ 3.30 ค่ามัธยฐาน เท่ากับร้อยละ 3.00 ค่าสูงสุด เท่ากับร้อยละ 15.40 ค่าต่ำสุด เท่ากับร้อยละ -0.50 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.08

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป (CPI) : ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 100.02 ค่ามัธยฐาน เท่ากับ 1.44 ค่าสูงสุด เท่ากับ 2.49 ค่าต่ำสุด เท่ากับ 1.20 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.47

อัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารพาณิชย์ (INT) : ค่าเฉลี่ย เท่ากับร้อยละ 1.70 ค่ามัธยฐาน เท่ากับร้อยละ 1.63 ค่าสูงสุด เท่ากับร้อยละ 2.75 ค่าต่ำสุด เท่ากับร้อยละ 1.50 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.46

ปริมาณเงินให้สินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (LOAN) : ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4,922,407 ล้านบาท ค่ามัธยฐาน เท่ากับ 4,975,568 ล้านบาท ค่าสูงสุด (Maximum) เท่ากับ 5,739,060 ล้านบาท ค่าต่ำสุด เท่ากับ 3,947,900 ล้านบาท และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 537,120

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์สถิติเชิงปริมาณเพื่อหาความสัมพันธ์ด้วยวิธีการสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regressions) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit Root Test) ด้วยวิธี Augmented Dickey-Fuller ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามก่อนนำเข้าสู่สมการถดถอย

ตารางที่ 2 แสดงผลทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit Root Test)

ตัวแปร	Augmented Dickey-Fuller Test Statistic			ผลการทดสอบสมมติฐาน
	t-Statistic	Test Critical Value 5%	Prob.*	
DEP	-7.161852	-3.487845	0.0000	ข้อมูลที่นิ่ง
INF	-8.461050	-3.487845	0.0000	ข้อมูลที่นิ่ง
GDP	-3.864357	-3.490662	0.0201	ข้อมูลที่นิ่ง
CPI	-4.803092	-3.489228	0.0014	ข้อมูลที่นิ่ง
INT	-6.256394	-3.487845	0.0000	ข้อมูลที่นิ่ง
LOAN	-8.348286	-3.487845	0.0000	ข้อมูลที่นิ่ง

หมายเหตุ * ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่าข้อมูลแต่ละตัวแปรดังกล่าวเป็นข้อมูลที่นิ่ง (Stationary) เรียบร้อยแล้ว จึงสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ความถดถอยได้

ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation)

ตารางที่ 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ตัวแปร	INF	GDP	CPI	INT	LOAN	DEP
INF	1.0000	-0.0663	0.3797	0.0107	-0.1554	-0.1061
GDP	-0.0663	1.0000	-0.2927	-0.0723	-0.0512	-0.0560
CPI	0.3797	-0.2927	1.0000	-0.1326	-0.1995	-0.1989
INT	0.0107	-0.0723	-0.1326	1.0000	-0.0630	-0.2453
LOAN	-0.1554	-0.0512	-0.1995	-0.0630	1.0000	0.7087
DEP	-0.1061	-0.0560	-0.1989	0.0248	0.7087	1.0000

จากตารางที่ 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ในช่วง $[-0.80, +0.80]$ แสดงว่า ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ดังนั้นตัวแปรอิสระทุกตัวจะอยู่ในสมการถดถอย

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อน แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม แสดงดังสมการ

$$DEP_t = \alpha + \beta_1 INF + \beta_2 GDP + \beta_3 CPI + \beta_4 INT + \beta_5 LOAN + \varepsilon_t$$

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบและสรุปปัญหาความแปรปรวนไม่คงที่ของความคลาดเคลื่อน (Heteroskedasticity) ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ในการตรวจสอบสมมติฐาน พบว่าค่า Prob มีค่าเท่ากับ 0.2703 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงไม่ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) หรือกล่าวในอีกนัยหนึ่ง คือ ขอมรับสมมติฐานรอง (H1) จึงสรุปได้ว่า ไม่พบปัญหาเรื่อง Heteroskedasticity

ขั้นตอนที่ 5 การตรวจสอบและสรุปปัญหาความสัมพันธ์กันเองของความคลาดเคลื่อน (Autocorrelation) ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ในการตรวจสอบสมมติฐาน พบว่าค่า Prob มีค่าเท่ากับ 0.4831 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงไม่ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) หรือกล่าวในอีกนัยหนึ่ง คือ ขอมรับสมมติฐานรอง (H1) จึงสรุปได้ว่า ไม่พบปัญหาเรื่อง Autocorrelation

ตารางที่ 4 แสดงผลค่าสัมประสิทธิ์ค่าคงที่ในสมการถดถอย

ตัวแปร	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.*
DEP	0.075661	0.12607	0.600163	0.5509
INF	0.000509	0.00107	0.475509	0.6363
GDP	-0.001498	0.00194	-0.771757	0.4436
CPI	-0.620654	0.48823	-1.271230	0.2091
INT	-0.073424	0.03003	-2.445199	0.0178
LOAN	0.632369	0.08847	7.147777	0.0000
Adjusted R-squared			0.516083	

หมายเหตุ * ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ขั้นตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐานของค่าสัมประสิทธิ์ค่าคงที่ในสมการถดถอย

- การทดสอบสมมติฐานของสัมประสิทธิ์ค่าคงที่

พบว่า ค่าของ α นี้มีค่าไม่แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 5%

- การทดสอบสมมติฐานของสัมประสิทธิ์ความชัน

พบว่า สัมประสิทธิ์ค่าความชัน β_4 และ β_5 มีค่าไม่แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 5% กล่าวคือ ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย อัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารพาณิชย์ (INT) และปริมาณเงินให้สินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (LOAN) มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

สำหรับ สัมประสิทธิ์ค่าความชัน β_1 , β_2 และ β_3 มีค่าไม่แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 5% กล่าวคือ ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

ขั้นตอนที่ 7 เขียนรายงานผลของสมการถดถอยในรูปแบบสมการ และสรุปผลสมการถดถอยที่ใช้ในการวิจัย คือ

$$DEP_t = \alpha + \beta_1 INF + \beta_2 GDP + \beta_3 CPI + \beta_4 INT + \beta_5 LOAN + \varepsilon_t$$

เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานของค่าสัมประสิทธิ์ จะได้สมการถดถอยที่ใช้ในการวิจัย คือ

$$DEP_t = 0.075661 + 0.000509INF - 0.001498GDP - 0.620654CPI - 0.073424INT^{**} + 0.63236LOAN^{**} + \varepsilon_t$$

(0.55090) (0.63630) (0.44360) (0.20910) (0.01780) (0.00000)

โดยที่ Adjusted R-squared = 0.516083 หรือ 51.6083%

หมายเหตุ ** หมายถึง ระดับความเชื่อมั่น 95%
ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง ค่า Prob ของแต่ละสัมประสิทธิ์

จากค่าสัมประสิทธิ์ ในสมการถดถอยสามารถอธิบายได้ดังนี้

อัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารพาณิชย์ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับ ปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% กล่าวคือ เมื่อตัวแปรอื่นๆ คงที่ ถ้าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารพาณิชย์ เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 0.073424 ในทิศทางตรงกันข้าม

ปริมาณเงินให้สินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับ ปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% กล่าวคือ เมื่อตัวแปรอื่นๆ คงที่ ถ้าปริมาณเงินให้สินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจเปลี่ยนแปลงไป 1 ล้านบาท จะทำให้ปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจเปลี่ยนแปลงไป 0.632369 ล้านบาท ในทิศทางเดียวกัน

อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป ทั้ง 3 ปัจจัยดังกล่าวเป็นปัจจัยอิสระที่ไม่มีความสัมพันธ์และไม่มีความสำคัญกับปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

โดยสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามจากค่า Adjust R-squared มีค่าเท่ากับ 0.516083 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรอิสระ สามารถอธิบายตัวแปรตาม ได้ถึงร้อยละ 51.6083 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 48.3917 เกิดจากปัจจัยอื่นๆ

6. การอภิปรายผล

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ด้วยวิธีการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน โดยการนำโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติมาช่วยในการประมวลผล ผลจากการศึกษาครั้งนี้ จะเห็นได้ว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารพาณิชย์ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงิน

เฉพาะกิจ และปริมาณเงินให้สินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% ส่วนอัตราเงินเฟ้อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป ไม่มีความสัมพันธ์และไม่มีความสำคัญทางสถิติกับปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

จากวัตถุประสงค์การศึกษาเพื่อทำการศึกษายัจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2555 ถึง เดือนกันยายน พ.ศ. 2560 รวม 60 ชุดข้อมูล โดยตั้งสมมติฐานการศึกษารึ้นว่า อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป อัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารพาณิชย์ และปริมาณเงินให้สินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ อย่างน้อย 1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ซึ่งสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

- อัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารพาณิชย์ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีอัตราดอกเบี้ยสำนักคลาสสิก กล่าวไว้ว่า อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงย่อมก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านอุปทานของเงินหรือด้านอุปสงค์ต่อเงิน กล่าวคือ อุปทานของเงินจะผันแปรไปในทางเดียวกันกับอัตราดอกเบี้ย และยังคงสอดคล้องกับทฤษฎีการออม กล่าวไว้ว่า นอกจากรายได้ที่เป็นตัวกำหนดการออมทรัพย์แล้วอัตราดอกเบี้ยเงินฝากยังใช้เป็นสิ่งจูงใจเพื่อก่อให้เกิดการขยายตัวของออมเพิ่มขึ้นได้ จะพิจารณาได้ว่า อัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารพาณิชย์ที่สูงขึ้นก็จะยิ่งจูงใจให้ผู้ฝากเงินทำการฝากเงินมากขึ้นก็ทำให้ปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้น ส่งผลให้ปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจลดลง หรืออัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารพาณิชย์ลดลงจะส่งผลให้ผู้ฝากเงินทำการฝากเงินน้อยลงก็ทำให้ปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ลดลง ส่งผลให้ปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจเพิ่มขึ้นด้วย ฉะนั้นการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยก็ย่อมส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินด้วยเช่นกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

- ปริมาณเงินให้สินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กับปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้ อธิบายว่า ความสัมพันธ์ของอุปทานของเงินให้กู้และอุปสงค์ของเงินขอกู้ด้วยอัตราดอกเบี้ย กล่าวคือ ในภาวะที่อัตราดอกเบี้ยต่ำ อุปสงค์ของเงินขอกู้จะเพิ่มขึ้นอันเกิดจากความต้องการลงทุนมากขึ้น และภาวะที่อัตราดอกเบี้ยสูงอุปทานของเงินให้กู้จะเพิ่มขึ้นอันเกิดจากความต้องการถือเงินออมลดลง แสดงให้เห็นว่า สถาบันการเงินก็ต้องรักษาระดับอัตราดอกเบี้ยของเงินฝากและเงินให้สินเชื่อให้เกิดความเหมาะสม เพื่อเป็นการช่วยรักษาเสถียรภาพและสภาพคล่องของสถาบันการเงิน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อภัยวรรณ นามพลแสน (2551) ที่ได้ศึกษาถึงปริมาณเงินฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

- อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป ไม่มีความสัมพันธ์และไม่มีความสำคัญต่อปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชนิกร ศรีจันทร์ (2558) ที่กล่าวไว้ว่า อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ไม่มีความสัมพันธ์และไม่มีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน สำหรับดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป อธิบายได้ว่า การเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ อย่างมีระดับนัยสำคัญ เนื่องจากช่วงระยะเวลาที่ใช้ศึกษา เป็นช่วงเวลาที่ประเทศไทยเกิดปัญหาทางเศรษฐกิจชะลอตัว สภาพเศรษฐกิจของต่างประเทศยัง

อยู่ในภาวะไม่แน่นอน และปัญหาสถานการณ์ทางการเมือง ส่งผลกระทบถึงประชาชนทั่วไปขาดความเชื่อมั่นในรัฐบาล เป็นผลทำให้สภาวะความเจริญเติบโตภายในประเทศลดลง อีกทั้งสถาบันการเงินเฉพาะกิจต่างๆ ก็มีบทบาทสำคัญให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนการดำเนินนโยบายของภาครัฐ รวมถึงการเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญของภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และลูกค้ารายย่อยทั่วไป จึงไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจได้

7. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า อัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารพาณิชย์ ปริมาณเงินให้สินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ซึ่งสามารถนำผลจากการศึกษาครั้งนี้ไปใช้สำหรับการวางแผนการดำเนินงาน และบริหารจัดการต่างๆ เช่น การพัฒนาผลิตภัณฑ์เงินฝาก กลยุทธ์การระดมเงินฝาก ควบคุมปริมาณเงินฝากและปริมาณเงินให้สินเชื่อให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมสอดคล้องกับแนวทาง ทิศทางและนโยบายการดำเนินงานของแต่ละสถาบันการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้ ตัวแปรตามและตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ เลือกใช้เฉพาะบางช่วงเวลาเท่านั้น ซึ่งหากมีการเปลี่ยนแปลงของช่วงเวลาที่ใช้ศึกษาอาจจะส่งผลให้ผลการศึกษาที่ได้รับมีการเปลี่ยนแปลงไป ฉะนั้น สถาบันการเงินเฉพาะกิจ จึงใช้ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปใช้เป็นข้อพิจารณา ทิศทาง แนวโน้ม และรักษา ระดับของปริมาณเงินฝากให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม เพื่อให้เพียงพอต่อการนำไปใช้ในการดำเนินงานของสถาบันการเงินเฉพาะกิจต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาครั้งต่อไป อาจเลือกปัจจัยอิสระที่มีหลากหลายมากขึ้น เช่น ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางการเมือง ปัจจัยจากการดำเนินนโยบายภาครัฐ หรือปัจจัยอื่นๆ ที่คาดว่าเป็นปัจจัยที่สามารถกำหนดการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ เพื่อช่วยเพิ่มความเชื่อมั่น ตลอดจนลดความคลาดเคลื่อนของข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบ โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เท่านั้น สำหรับการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติมเพื่อนำมาสนับสนุนการศึกษารูปแบบการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณพี บานชื่นวิจิตร อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง คณะอาจารย์หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่ได้ให้คำแนะนำ ตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทำให้การศึกษาค้นคว้าฉบับนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยทุกท่าน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย รวมถึงขอขอบคุณท่านผู้บริหาร พนักงาน และลูกจ้างธนาคารออมสิน ที่ให้การสนับสนุน คำปรึกษา คำแนะนำสำหรับการศึกษาในครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ดี ทั้งนี้หากการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้เกิดข้อผิดพลาด และข้อบกพร่องประการใด ผู้ศึกษาขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

เอกสารอ้างอิง

- หน้าตา จันทะโชติ. (2552). *ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารกรุงศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รัชนิกร ศรีจันทร์. (2558). *ปัจจัยที่มีผลต่อยอดเงินฝากของธนาคารออมสิน*. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการเงิน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- วเรศ อุปปาดิก. (2544). *เศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร*. (พิมพ์ครั้งที่ 6) กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์-
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2557). *สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (Specialized Financial Institutions : SFIs)*. สืบค้น 12
ธันวาคม 2560, จาก <https://www.1213.or.th/>
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2560). *รายงานการประเมินเสถียรภาพระบบการเงินไทย*. สืบค้น 25 พฤศจิกายน 2560,
จาก <http://www.bot.or.th>
- สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2550). *เศรษฐศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์. (2561). *ความรู้เกี่ยวกับดัชนีราคาผู้บริโภค*. สืบค้น จาก
<http://www.price.moc.go.th/>
- เสรี สีลาชัย. (2534). *ทฤษฎีเงินเฟ้อ (Theory of Inflation)*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- อภัยวรรณ นามพลแสน. (2551). *ปริมาณเงินฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร*. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.